

М О Т И В И

към решение по АНД № 597/2022г. по описа на Районен съд - гр.Кюстендил

Кюстендилска районна прокуратура е внесла за разглеждане предложение за освобождаване от наказателна отговорност и налагане на административно наказание на Г. Й. М., родена на ****. в гр.***, е настоящ адрес: е. С., обл. ***, ул.“****“ № ***, ***0, ***, с основно образование, омъжена, безработна, неосъждана, ЕГН ***** за престъпление по чл.181 от НК.

В предложението на КРП се твърди, че обв. Г. Й. М. на 15.03.2021 г. е нарушила задължението си към низходящ - непълнолетния си син И. Р. И., с ЕГН ***** от гр.Кюстендил, неспособен да се грижи за себе си /детето е с лека степен на умствена изостаналост и „слабоумие“ по смисъла на чл.33 от НК/, като в гр.П. го е качила сам в междуградски автобус и го е изпратила към гр.Кюстендил и с това го е поставила в положение на сериозно затруднение /като непълнолетния се е озовал сам и неориентиран в непозната среда в тъмната част на денонощието - около 22.00 часа, в с. С., обл.Кюстендил, където е бил намерен от жители на селото, които сигнализирали органите на МВР, като извършеното не съставлява по-тежко престъпление - престъпление по чл. 181 от НК.

Представителят на РП-гр.Кюстендил поддържа предложението. Предлага да бъде наложено наказание “глоба” в минимален размер от 1000 лева.

Обвиняемата редовно пр.на се е явява лично и неоспорва изложената фактическа обстановка в постановлението на КРП, същата твърди, че синът ѝ е крадял и затова е извършила инкриминираното деяние, за което съжалява. Моли за налагане на минимално наказание.

Съдът, като обсъди всички доказателства събрани по делото – показанията на свидетелите – Р. И. /л.35/, А. Т./л.38/, Г.Б. /л.39/, Л.Т. /л.46/, съдебно психолого-психиатрична експертиза /л.48-55/ и справка за съдимост всичките прочетени и приобщени като доказателства по делото на основание чл. 378, ал. 2 от НПК, като и дадените обяснения от обвиняемата в съдебно заседание, намери за установено следното:

Обв.Г.М. живеела на семейни начала със свид. Р. И. И.и от съжителството им през 2007 год. се родило детето И. Р. И.. През 2018 г. обв. М. решила да напусне Р. И. и взела със себе си детето в гр.Кюстендил. Свид. Иванов също се преместил в гр. Кюстендил, но обв. М. заедно с детето отишла в с. С. обл. П. Тя често не се грижила за детето си и го изпращала при баща му, като свид. Р.И. твърди, че го е намирал пред блока си, прибирал го, гледал го, а след няколко дни обв. М. идвала да си го вземе. По-късно свид. И.заживял с друга жена с две деца, като бащата твърдял, че в жилището му нямало място за И. и не желал детето да живее при него. Двамата родители не полагали трайна грижа за сина си и случаят станал достояние на отдел “Закрила на детето“ към Агенция за социално подпомагане гр.Кюстендил. От социален доклад, приложен към делото е видно, че известно време след раждането му родителите полагали грижи за И., а по-късно детето е настанено в институция. На по-късен етап детето е реинтегрирано в семейството на майката. По-късно тя заминава и оставя детето на грижите на бащата Р.И..Бащата твърди, че майката не се интересува от детето си не полага никакви грижи. Непълно летния И. е освидетелстван от ТЕЛК като дете със специални образователни потребности.Взети са мерки за закрила по чл.4,ал.1,т.1 от ЗЗД - съдействие, подпомагане и услуги в семейна среда. На 15.03.2021 г. обв. М. решила, че

синът и краде, поради което го качила на автобус за гр. Кюстендил и го изпратила при баща му, без да се интересува пристигнал ли е, има ли храна, ориентиран ли е къде отива. Около 22,40 ч.в ОД на МВР постъпил сигнал от жители на с.С. обл.Кюстендил за намерено дете, останало само на улицата. По делото не е установено как непълнолетния И. е стигнал до с.С. обл.Кюстендил. Изпратеният дежурен автопатрул установил, че свид. А.Т. прибрал в дома си непълнолетния И., като след това го отвел при свид. Г.Т., която го нахранила, изкъпала, дала му дрехи да се преоблече и двамата се обадили на тел. 112. Било установено,че детето е намерено на спирката, неориентирано къде се намира. Пристигналите полицаи установили самоличността на И., който бил почти некомуникативен и се обадили на баща му - свид. Р.И., но той отказал да го прибере. Според свид. И.тогава бил пиан, когато отказал, но на сутринта размислил и взел И. при себе си. След три месеца се обадил на социалните служби и те взели детето. Със Заповед № ЗД/Д-КН-036/19.07.2021 г. на Директора на Д"СП" Кюстендил е предприета спешна мярка за закрила на детето и същото е настанено на осн.чл.4, ал.1, т.4 от ЗЗД в приемно семейство. По делото е приета изготвената на досъдебното производство комплексна съдебна-психиатрична експертиза, от която се установяваме: при осв. И. И.е налице ниско интелектуално функциониране на ниво лека степен на умствена изостаналост, като състоянието му може да бъде квалифицирано като слабоумие съгл.чл.33 от НК.

Изложената фактическа обстановка, е приета от съда за категорично и безспорно установена въз основа събраните по делото гласни и писмени доказателства, които в своето единство изясняват пълно, последователно и безпротиворечиво приетата от съда за установена фактическа обстановка.

При така констатираното, настоящият състав намира, че обвиняемата е осъществила от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл. 181 от НК. Същата на 15.03.2021 г. е нарушила задължението си към низходящ - непълнолетния си син И. Р. И., с ЕГН ***** от гр.Кюстендил, неспособен да се грижи за себе си /детето е с лека степен на умствена изостаналост и „слабоумие“ по смисъла на чл.33 от НК/, като в гр.П.го е качила сам в междуградски автобус и го е изпратила към гр.Кюстендил и с това го е поставила в положение на сериозно затруднение /като непълнолетния се е озовал сам и неориентиран в непозната среда в тъмната част на денонощието - около 22.00 часа, в с. С., обл.Кюстендил, където е бил намерен от жители на селото, които сигнализирали органите на МВР, като извършеното не съставлява по-тежко престъпление.

От обективна страна обв. М. е осъществила изпълнителното деяние на престъпния състава по чл. 181 от НК с горепосоченото си инкриминирано поведение.

От субективна страна обв. М. е извършила деянието умишлено, като е съзнавала обществено описания характер на деянието си, предвиждала е неговите обществено опасни последици и е искала тяхното настъпване.

За престъплението по чл. 181 от НК, законът предвижда наказание пробация, както и обществено порицание.

Обв. М. не е осъждана и не е освобождавана от наказателна отговорност. От извършеното от нея деяние не са настъпили имуществени вреди. Не е налице някоя от предпоставките на чл. 78а, ал. 7 от НК изключващи приложението на ал. 1-5 на същата разпоредба. Поради това съдът намира, че следва да се приложи разпоредбата на чл. 78а, ал. 1 от НК и да освободи от наказателна отговорност обв. М. за извършеното от нея престъпление по чл. 181 от НК.

На обв. М., съдът следва да наложи административно наказание глоба. Предвиденият от закона размер на това административно наказание е от 1000 лв. до 5000 лв. Съдът намира, че справедливото и достатъчно за осъществяване целите за персонална и генерална превенция, в случая е административно наказание глоба в размер на 1000 лева. Изводът на

настоящия съдебен състав е основан на преценката на смекчаващите – направеното самопризнание, няма данни обв. М. да е извършвала други общественоопасни прояви и същата е безработна и отегчаващите отговорността обстоятелства няма установени по делото.

Поради изложеното, съдът намери, че за извършеното от обв. М., следва да ѝ бъде наложено административно наказание глоба при превес на смекчаващи отговорността обстоятелства, а именно в размер на 1000 лв.

С оглед изхода на делото съдът осъди обв. Г. Й. М., да заплати сторените по делото разноси в размер на 626.00 лв. (шестстотин двадесет и шест) лева по сметка на РУ - гр. Кюстендил.

По изложените мотиви Съдът постанови решението си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: